

ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ

διασκευή: Τάνια Μάνεση

Αφηγητής (1)

Ακούσατε! Ακούσατε! Γάμος ξακουστός και πολύ σημαντικός γίνεται αύριο εδώ στην πόλη μας. Ο βασιλιάς Θησέας παντρεύεται την όμορφη Ιππολύτη και από τον γάμο αυτό κανένας δεν μπορεί να λείπει!

Αφηγητής (2)

Να, διακρίνω κιόλας που έρχονται οι πρώτοι καλεσμένοι. Ο βασιλιάς των ξωτικών, ο Όμπερον, και η γυναίκα του η νεράιδα Τιτάνια. Μα σαν τσακωμένοι μου φαίνονται! Τι να έγινε άραγε; Πώς θα πάνε στον γάμο έτσι, χωρίς να μιλιούνται; Πιότερο μοιάζουν με εχθροί παρά σαν φίλοι...

Αφηγητής (3)

Και είναι νομίζω γνωστό πως ο θυμός τον νου τον κάνει σε λάθος μονοπάτια να πηγαίνει! Ο θυμωμένος τη λογική του χάνει, πράξεις άλογες και δίχως σκέψη κάνει, στεναχωρεί, αναστατώνει, πληγώνει, ακόμα και αν τελικά για όλα μετανιώνει...

Αφηγητής (4)

Έτσι και ο Όμπερον από τον θυμό του ορμώμενος να πειράξει θέλει την Τιτάνια, μια φάρσα να της σκαρώσει, δίχως να σκέφτεται τους μπελάδες που κάτι τέτοιο θα προκαλέσει. Τον πιστό του βοηθό, τον Πουκ, ευθύς καλεί και ρητή του δίνει εντολή το λουλούδι του έρωτα να βρει και να του φέρει!

Όμπερον

Μονάχα μια στάλα απ'τον χυμό του λουλουδιού αρκεί! Θα τη στάξω στα βλέφαρα της Τιτάνιας σαν κοιμηθεί. Κι εκείνη, όταν ξυπνήσει, θα ερωτευτεί το πρώτο πλάσμα που θα συναντήσει. Ό,τι και αν είναι: λύκος, ταύρος ή μαϊμού, ευθύς θα το αγαπήσει.

Πουκ

Τον κόσμο θα γυρίσω με μια δρασκελιά, το λουλούδι του έρωτα θα σου φέρω, ξωτικοβασιλιά!

Αφηγητής (5)

Δεν προλαβαίνει να τελειώσει την κουβέντα του το σκανταλιάρικο ξωτικό και να που εμφανίζονται στη σκηνή δύο νέοι, ο Δημήτρης και η Ελένη. Εκείνη φαίνεται πως πολύ τον αγαπάει, εκείνος είναι όμως ταραγμένος. Κάποια άλλη σκέφτεται και η καρδιά του γι'αυτήν πονάει... Μόλις που πρόλαβε ο Όμπερον άορατος να γίνει και όλο περιέργεια το αυτί του «στήνει» να μάθει τι θα πουν. Ας πλησιάσουμε κι εμείς. Έχω αγωνία! Εσείς;

Ελένη

Μα βρε Δημήτρη μου, αφού η Ερμία δε σε αγαπάει!

Δημήτρης

Δε με νοιάζει! Το ακούς; Δε με νοιάζει!

Ελένη

Το ξέρεις ότι έδωσε ραντεβού με τον Λύσανδρο, εδώ στο δάσος. Σκοπεύουν να παντρευτούν κρυφά σε κάποια άλλη πόλη!

Δημήτρης

Τον γάμο αυτό, να ξέρεις, εγώ θα εμποδίσω. Ας το μάθουν όλοι! Η Ερμία τον Λύσανδρο δε θα τον παντρευτεί ο κόσμος να χαλάσει!

Αφηγητής (6)

Τρέχοντας αποχωρεί ο Δημήτρης, φανερά αναστατωμένος. Από πίσω του η Ελένη που τον παρακαλεί να σταματήσει μια στιγμή να την ακούσει που κάτι θέλει να του πει. Μάταια όμως! Εκείνου το μυαλό, η καρδιά κι η προσοχή είναι αλλού δοσμένα. Πάνω στην ώρα καταφθάνει τρέχοντας ο Πουκ. Στα χέρια του κρατά το λουλούδι του έρωτα.

Πουκ

Βασιλιά μου πολυχρονεμένε, ορίστε το λουλούδι. Σου το έφερα, όπως σου υποσχέθηκα.

Αφηγητής (7)

Επηρεασμένος ο βασιλιάς των ξωτικών από την αγάπη και αφοσίωση της Ελένης, θέλει να τη βοηθήσει κι ευθύς αποφασίζει τη δύναμη του λουλουδιού να αξιοποιήσει!

Όμπερον

Άκουσέ με, καλέ μου Πουκ, προσεκτικά! Στάξε απ'τον χυμό του λουλουδιού αυτού στα μάτια του Δημήτρη, μόλις αποκοιμηθεί. Μα πρόσεξε! Όταν ξυπνήσει, να είναι η Ελένη το πρώτο πλάσμα που αυτός θα αντικρίσει!

Πουκ

Πολύ μου αρέσει αυτή η σκανταλιά! Και είναι αλήθεια, καλέ μου βασιλιά, πως κι εγώ τη συμπάθησα αυτήν τη κοπελιά! Αμέσως φεύγω, πάω να τον βρω. Μην ανησυχείς κι έχε μου εμπιστοσύνη. Η αποστολή θα εκτελεστεί με απόλυτη επιτυχία και ο Δημήτρης θα ξεχάσει μια και για πάντα την λατρεμένη του Ερμία.

Αφηγητής (8)

Στιγμή δεν αργεί και ο Όμπερον. Τρέχει γρήγορα σε εφαρμογή το δικό του σχέδιο να θέσει. Βρίσκει την Τιτάνια, ανέμελη, στο δροσερό χορτάρι ξαπλωμένη. Φαίνεται νυσταγμένη και το γλυκό νανούρισμα από τις φίλες της τις νεράιδες τον ύπνο στα βλέφαρά της φέρνει. Είναι η στιγμή που ο Όμπερον την πλησιάζει και λίγο χυμό από το λουλούδι του έρωτα στα μάτια της στάζει.

Όμπερον

Τη στιγμή που θα ξυπνήσεις, ό,τι πρωτοδείς, αυτό να αγαπήσεις!

Αφηγητής (9)

Ας αφήσουμε για λίγο την Τιτάνια ανυποψίαστη να κοιμάται και στις γειτονιές του ονείρου να τριγυρίζει και ας μεταφερθούμε σε μια άλλη γωνιά του πυκνού δάσους, σε ένα ξέφωτο. Να, εκεί που μόλις φτάνουν η Ερμία και ο Λύσανδρος. Ναι, καλά θυμάστε! Είναι οι δύο ερωτευμένοι νέοι που να παντρευτούν θέλουν κρυφά και τη ζωή τους να μοιραστούν παντοτινά. Όμως, σαν χαμένοι μου φαίνονται. Σαν να είναι κάπως μερδεμένοι. Λέτε να έχασαν τον δρόμο τους; Ας πλησιάσουμε προς τα εκεί και η απορία μας θα λυθεί!

Ερμία

Δεν μπορώ άλλο, καλέ μου Λύσανδρε! Κουράστηκα να περπατώ. Θέλω για λίγο να σταματήσω να ξεκουραστώ. Τι λες να ξαπλώσουμε λιγάκι στο απαλό χορτάρι, δύναμη να αντλήσουμε και τον δρόμο μας μετά να συνεχίσουμε;

Λύσανδρος

Πολύ καλή ιδέα, λατρεμένη μου Ερμία! Λίγη ξεκούραση και λίγος ύπνος ελαφρύς θα μας κάνει καλό, θα μας αναζωογονήσει και στις καρδιές μας αεράκι ελπίδας θα φυσήσει.

Αφηγητής (10)

Δεν έχουν προλάβει καλά καλά να κλείσουν τα μάτια τους και να βυθιστούν σε ύπνο, όταν ξεπροβάλλει από τους θάμνους ο... Πουκ. Πλησιάζει τον Λύσανδρο και... μα τι βλέπουν τα μάτια μου; Τι κάνει; Στάζει λίγο από τον χυμό του μαγικού λουλουδιού στα μάτια του παλικαριού. Μα γιατί; Λέτε να τον μπερδεψε με τον Δημήτρη; Αλίμονο!

Αφηγητής (11)

Κι εγώ σου λέω ότι τα χειρότερα έπονται... Κάτσε να δεις πώς θα μπερδευτούν τα πράγματα τώρα που έρχεται και η Ελένη!

Ελένη

Αχ! Δεν μπορώ άλλο! Απόκαμα. Δεν αντέχω άλλο τον Δημήτρη να κυνηγάω. Ας κάτσω λιγάκι εδώ στο απαλό χορτάρι μια ανάσα να πάρω και να ξεποστάσω. Μα τι βλέπω; Μήπως με γελούν τα μάτια μου; Ο Λύσανδρος δεν είναι αυτός που γαλήνια κοιμάται; Λύσανδρε! Λύσανδρε!

Λύσανδρος

Λατρεμένη μου, Ελένη! Φως της ζωής μου! Πόσο σε αγαπώ! Είσαι μοναδική στον κόσμο αυτό.

Ελένη

Καλά, δε ντρέπεσαι σταλιά να με κοροϊδεύεις; Τι σε έπιασε έτσι στα ξαφνικά; Αφού εσύ έλεγες πως την Ερμία αγαπάς. Τώρα τι σε έπιασε και την ξεχνάς και εμένα αναζητάς; Τι να πει κανείς! Άνδρες! Αλλόκοτα πλάσματα!

Λύσανδρος

Στάσου, καρδιά μου! Μη φεύγεις! Χώρια σου να ζήσω δεν μπορώ!

[στο μεταξύ ξυπνάει η Ερμία που κοιτάζει γύρω της και καθώς δεν βλέπει πουθενά τον Λύσανδρο, τρέχει μες στο δάσος να τον αναζητήσει, φωνάζοντας]

Ερμία

Λύσανδρε, Λύσανδρε, αγάπη μου πού είσαι;

Αφηγητής (11)

Το'λεγα εγώ πως θα μπερδευτούν τα πράγματα. Άντε να δούμε τώρα πώς θα ξεμπερδευτούν... Μα τι είναι άραγε αυτή η φασαρία που ακούγεται; Ποιοι να έρχονται; Εύχομαι μόνο να μην έχουμε περισσότερους μπελάδες...

Μαστρο – Κυδώνης

Εμπρός, παλικάρια μου! Ο γάμος του βασιλιά Θησέα με την αγαπημένη του Ιππολύτη σε λίγες ώρες θα είναι γεγονός! Ας βιαστούμε! Χρόνος δε μένει αρκετός. Εδώ στη μέση του δάσους μπορούμε ανενόχλητοι να ετοιμαστούμε για την παράστασή μας. Θα κάνουμε όσες πρόβες χρειαστούν, για να είμαστε πανέτοιμοι για τη μεγάλη στιγμή. Ο βασιλιάς μας δε θα πρέπει να απογοητευτεί και η θεατρική μας παράσταση θα είναι τόσο συναρπαστική που στη μνήμη όλων για πάντα θα χαραχτεί! Λοιπόν, πάρτε θέσεις! Η πρόβα «τζενεράλε» μόλις ξεκινά!

Μαστρο – Στημόνης

Εγώ που εμφανίζομαι πιο μετά, λέω να πάω να κρυφτώ πίσω από εκείνον εκεί τον θάμνο. Όταν μου δώσεις το σύνθημα, μαστρο - Κυδώνη, θα βγω και τα λόγια μου με τρόπο αριστοτεχνικό θα πω!

Αφηγητής (12)

Αχ, αχ! Πού να ξερε ο κακομοίρης τι του έμελλε να πάθει! Θα το σκεφτόταν δυο και τρεις φορές πριν αποφασίσει πίσω από τον θάμνο κρυψώνα να αναζητήσει. Μόλις λοιπόν ακούει το σύνθημα, φουριόζος βγαίνει από τον θάμνο. Με το που ξεκινάει όμως να πει τον ρόλο του, βλέπει ξαφνιασμένος τους άλλους μάστορες να τρέχουν τρομαγμένοι προς κάθε κατεύθυνση φωνάζοντας δυνατά:

3 Μάστορες (& μαστρο – Κυδώνης):

Βοήθεια! Ένα τέρας! Μανούλα μου! Σώστε μας!

Μαστρο – Στημόνης

Τι έπαθαν έτσι ξαφνικά; Μύγα τους τσίμπησε; Πάλι πλάκα θα θέλουν να μου κάνουν. Όμως τους γελάσανε, αν νομίζουν ότι εγώ τρώω κουτόχορτο. Θα κάτσω εδώ να κάνω πρόβα τα λόγια μου και θα πω και κανένα τραγουδάκι να περάσει η ώρα.

Αφηγητής (13)

Ο μαστρο – Στημόνης δε φαίνεται να έχει καταλάβει τι του έχει συμβεί! Ο Πουκ, που ήταν κι αυτός κρυμμένος, αόρατος, πίσω από τον θάμνο, του έχει κάνει μάγια! Και τώρα νάτος με κεφάλι γαιδάρου και αυτιά τόόσο μεγάλα! Μόλις μάλιστα αρχίζει δυνατά να γκαριζο – τραγουδάει, ξυπνάει η Τιτάνια που κοιμόταν εκεί κοντά. Μαγεμένη από το λουλούδι του έρωτα, βλέπει τον μαστρο - Στημόνη και ευθύς... τον ερωτεύεται!

Τιτάνια

Σαν σε ακούω να τραγουδάς, πλάσμα πανέμορφο και αγγελικό, η καρδιά μου σαν πεταλούδα φτερουγίζει. Σε αγαπώ και να τραγουδήσεις πάλι σε παρακαλώ! [αποχωρούν μαζί από τη σκηνή]

Όμπερον

Αχ, βρε Πουκ! Μαντάρα τα έκανες! Πώς θα ξεμπλέξουμε τώρα όλο αυτό το μπερδεμένο κουβάρι; Λοιπόν, φέρε μου αμέσως εδώ τους τέσσερις ερωτευμένους νέους. Θα τους ξεμαγέψω εγώ!

Πουκ

Συγγνώμη, πολυχρονεμένη μου βασιλιά! Χίλια συγγνώμη! Θα επανορθώσω αμέσως, όπως μπορώ! Το υπόσχομαι.

Αφηγητής (14)

Έτσι κι έγινε λοιπόν. Ο Πουκ φέρνει τους τέσσερις νέους ενώπιον του ξωτικοβασιλιά, εκείνος για λίγο τους «κοιμίζει» και τα μάγια της ψεύτικης αγάπης λύνει. Έτσι, η αγάπη η αληθινή κυριαρχεί, εκείνη του Δημήτρη για την Ελένη και του Λύσανδρου για την Ερμία. Και όλα αυτά που έζησαν στην άκρη του μυαλού για πάντα θα μένουν σαν ένα όνειρο μιας νύχτας καλοκαιρινής.

Αφηγητής (15)

Όσο για τον μαστρο – Στημόνη... με το κεφάλι και τα αυτιά τα γαιδουρινά, αυτόν τον ανέλαβε ο ίδιος ο Πουκ. Τα μάγια έλυσε και την επόμενη βραδιά στους γάμους του βασιλιά, όλοι τον καταχειροκροτούν, τον συγχαίρουν και τον επαινούν. Πολλοί μάλιστα προβλέπουν για αυτόν μια λαμπρή καριέρα θεατρική, μπορεί και κινηματογραφική!

Αφηγητής (7)

Και σαν τελείωσε του γάμου η γιορτή όλοι ευχήθηκαν στον βασιλιά Θησέα και στην Ιπολύτη να ζήσουν αγαπημένοι μαζί ως τα βαθιά γεράματα. Ανάμεσά τους και ο Όμπερον με την Τιτάνια που πια ήταν μονιασμένοι και υποσχέθηκαν να μείνουν για πάντα μαζί και ερωτευμένοι!